

Mindig többen tudják, Kik eddig nem tudták, Hogy az **Igmándi** víz, Legjobb keserűviz.

hogy állítsanak fel a Németországban nemzeti kisebbséggé degradált zsidóság részére zsidóvédelmi bizottságot, amelynek az lesz a feladata, hogy elhelyezze a világ különböző államaiban a Németországból kivándorolt zsidókat.

Bernhard cikkének megjelenése a Népszövecség felhivatalos lapjában nagy feltűnést keltett genfi diplomáciai körökben.

Francia tiltakozás

Párisból jelentik: A Hitler-kormány az utóbbi napokban egész sor francia újságtól vonta meg a postai szállítást. Daladier francia miniszterelnök megbízta a berlini német nagykövetet, hogy tiltakozzék a német kormánytól és közölje, hogy a francia kormány szükség esetén hasonló intézkedéseket fog tenni a német lapok ellen.

A román kormány feloszlatja a Vasgárdát

Osszeütközés Kolozsvárott

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Bukarestből jelentik: A román kormány erélyes lépésre szánta el magát a „Vasgárdával” szemben.

Kolozsvárott a belügyminiszter utasítására a Vasgárda valamennyi szervezetét feloszlatták.

Az Unió-téren a feloszlattal kapcsolatban összetűzés támadt a Vasgárda és a rendőrség között. Miután a rendőrség gyengének bizonyult a tulerővel szemben, kalonáságot vezényeltek ki, amely szétkergette a tüntetőket, akik közül 11 embert letartóztattak.

Horogkeresztes roham Innsbruckban a Dollfus-kormány ellen

Innsbruck, május 6. A városban ma tovább tartottak a tüntetések a Dollfus-kormány tagjai ellen. A Heimawehr helyisége előtt a déli

órákban nemzeti szocialista tömeg hevesen szidalmazta a kancellárt, majd megrohanta az épületet őrző Heimawehr-osztagot, lefegyverezte, zászlaját elvette és összetépte. Csendőrséget hívtak segítségül, amely futólépésben érkezve szuronyt szögezve szétkergette a tüntetőket. Délután a város fontosabb pontjait gépfegyveres osztagok szállták meg. A katonaság az utcákat több helyen drótkadályokkal zárta le.

Rókát venni,
nem kell Pestre menni!

Kaphat Szegeden is **MENTUS-nál**
Szörmek nyári megóvása
felelősség mellett. 133 **Károlyi ucca 1. szám.**

A mester leveleiből

Irta Móra Ferenc.

Nagyon eredeti ember volt a mester, akit Katona Józsefnek hívtak és a takácsmesterséget művelte Kecskeméten. Fől van róla jegyezve, hogy mindig egy kis kézfokossal járt-kelt a városban, de nem azért, hogy az embertársai fejét beütögesse vele, mert száz évvel ezelőtt ez nem volt divat. Hanem igenis beütögette vele azoknak a rendetlenkedő szögeknek a fejét, amelyek a kecskeméti deszka kerítésekből kibujkáltak.

Az is tudva van róla, hogy literátus ember volt, noha csak egy-két iskolát járt. Szerette a szép históriás könyveket s ha munkája végeztével föl-kelt a szövőszéktől, szavakat szövögetett szép kádeinciákba s híres fia alighanem őtőle kapta az első költői oktatást.

Fennmaradt néhány levele, amiket Pestre írogatott a fiának, mikor az ott jogászokodott. Például 1810 telén ezt írta neki:

— A kis hunya letette testének sátorát. Lett neki a font szalonája, 10 font hája. Kóstold meg a hurkáját, de egy icce bort is tölts reá.

Két évvel később, a nagy devalváció idején már nincs kedve tréfálkozni. Majdnem olyan nyomorult idők voltak azok, mint a mostaniak.

— Nálunk a bankónak nagy a veszedelme, — írja ekkor a mester. — A 2 forintost, 1 forintost már nem is akarják elvenni. Egy 10 forintosunk vagyon mindössze, de azt nem küldtem el, mert azt találta édesanyád, hogy úgy se vehetsz rajta semmit. Az élet módja nálunk igen erős és alig bírnak annyit keresni, amivel élködjünk.

Pedig jöttek még rosszabb idők is. Nem volt már hunya s még a jó tojó tyukjait is el kellett adni Katona Józsefnek Borbók Ilonának, a Jóska gyerek pedig egyre kérte a pénzt, mert az élet módja Pesten is igen erős volt s Déryné ifiaszony, meg a többi komédiás fehérepek közt való forgo-

lódás akkor se tartozott a legolcsóbb tanulmányok közé.

Egyszer aztán nagyon elhallgatott a gyerek. Azt se tudták róla, él-e, hal-e.

Élt az istenadta, de nem nagyon. Mikor végre levele érkezett, alig tudták elolvasni az ijedségtől. Azt írta a gyerek, hogy éppen most szabadult ki a kórházból, ahol sokáig feküdt betegen. Félesztendő mulva kész ember lesz belőle, csak száz bankóforint kellene még hozzá...

De mire ide ért, elhajította haragos Katona takács a levelet.

— Nincs, nincs! Még ha volna, sincs az ilyen romlott kölyöknek!

— Nincs, lellem gyereke, nincs, — vette föl és simogatta ki lassu könnyfolyással Borbók Ilona az összegyűrt papírost.

Pedig ő már akkor tudta, hogy van. Éppen száz forintot őrizgettek ketten a ládafiában a kettejük temetésére. Mert ha jó Isten egyszer magához szólítja az embert, hát ugye csak nem állhat szent színe elé az elnyüstölt hűtköznapló ruhában? Borbók Ilona fekete selyemben szeretett volna temetkezni, Katona József pedig ünneplő szilvakékben, a mi megillette az időben a remekes takácsmestert.

Hát hiszen az embert megillette, de mit törődik azzal a jó Isten, hogy miben áll eléje egy csetlő-botló asszony? Hiszen talán észre se veszi a sok nagy szentek közt, akik a mennyi szent városban udvarolnak neki!

Ahogy Katona takács lehevert délebed helyett hunyni egyet a szalmavackon, Borbók Ilona odalopakodott a ládához és fölemelte a tetejét.

— Jézus Mária, — sikoltotta magafelejtve, — hát a másik ötvenest hova lett?

— Mi közöd hozzá asszony? — sandult föl tetetett álmából Katona takács — hiszen az egyik ott van, a tied. En mégis csak elküldöm a magamét a gyerekeknek.

Csak a szegény emberek tudnak olyan angya-

Vereség Szófiában

Szófia, május 6. A III. kerület és a Szeged FC kombinált csapata szombaton délután Szófiában mérkőzött a bolgár válogatottal. A meccset a bolgárok nyerték meg 4:2 (4:1) arányban.

Az előző napokon nagy esőzések voltak Szófiában úgy, hogy a pálya teljesen sáros és nehez volt. Bolgár támadásokkal kezdődött a játék. A magyar csapat nehezen fejlődött fel és már a 6. percben gólt kapott. A félidőben a bolgárok voltak fölényben s további három gólt szereztek, míg a profi kombinált csak Lukács révén jutott gólhoz. Szünet után a magyarok megszokták a talajt és szép összjátékba kezdtek. A magyar csapat ebben a félidőben nagy fölénybe került, de újabb gólt csak a 40. percben rugtak Győri révén.

Hungária—Nemzeti 4:1 (3:1)

Budapest, május 6. A Hungária-uti pályán szombaton délután kétezer főnyi közönség előtt fölényes győzelmet aratott a kék-fehér együttes a turáról hazakerkezett és minden részében gyengén játszó Nemzeti ellen. Az első félidőben már az első percekben Szegő lövi a vezető gólt, amit Bihámi egyenlít. Utána a 29. pecben Cseh II. ismét a Hungáriának szerzi meg a vezetést és a 35. percben Gergely növeli a Hungária góllőnyét. Szünet után Cseh II. lőtte a mérkőzés utolsó gólját.

Dr. Berecz János professzor Alsótanyán. Dr. Berecz János professzor, a nőgyógyászati klinika vezetője, néhány nap óta Alsókőzponton tartózkodik, ahol dr. Balogh István plébánosnál szállt meg. Egészsége teljesen helyreállott és Alsótanyáról jár be az egyetemre, hogy előadásait megtartsa.

Halálozás. Gruber András városi számvevő, a városi téglagyár volt igazgatója, néhány nappal ezelőtt tüdőgyulladásban megbetegedett. Szervezete nem tudott megküzdeni a betegséggel, szombaton meghalt.

Óra, ékszer
vásárlásnál, javításnál
forduljon bizalommal

Tóth óráshoz, Kőlcsey ucca 7.
Tőri arany, ezüst, régi pénz, zálogpengy
beváltás. Óra, ékszerjavítások gyorsan, olcsón, pontosan. Előnyös A. B. C. részlefedezés előleg nélkül.

Lovag Armentanó május 13-án
szombaton este 6-
kor rendezi meg a
Tiszában évrőre vívóakadémiáját. 147

loktól megirigylet könnyeket sirni, mint az összefordult két öreg, de aztán megint csak föl pattant Katona takács.

— De azért megkapja én tőlem a nyargalót az a semmirevaló kölyök, de meg ám! Tudod, hogy én tőlem mindig tartományos volt egy kicsit, hát most majd ráadom az ijesztést.

S még Borbók Ilona előkeresett egy tiszta vászonzacskót s azt megtöltötte bagolytűdével (amiről minden rendes ember tudja, hogy az az aszaltalmának az inkognitója), Katona takács megírta a szigorú levelet. Kicsit nehezen ment, mert a keze is reszkett a nagy indulattól, a pappaszemét is elhomályosította a könnypára, de azért csak kész lett a levél. Valahogy ilyenformán:

— Édes kedves fiam! Azon leveledet, amelyben megint száz forintokat kérsz, okvetlenül szélnek eresztettem. Olyanok vagyunk már mink, édes gyereke, mint a megszedett tőke, ha nevetlen testvéreidet nem tekintem is. Én igen nagyon haragszom is, lellem jó fiam, azonban gyöngye szívű édesanyád az én tudtom nélkül elküldi neked azt a két ötvenest, amit a temetésünkre szántunk. Megtalálod az aszaltalma alatt, akit az öreg pogácsaalmafa termett, mikor a szőlő még a miénk volt. És az Isten áldjon meg és segítsen föltett szándékodban. Ölelünk, csókolkunk, mind, a Te áldott jó édesanyád és a Te haragos apád, mint néviroja. Keresztanyádék is okvetlen tiszteltetnének, de már félesztendője nem láttuk őket, mert nekik is elég a maguk baja.

Megenyhült Katona takács, hogy így kiadja a mérgit a levélben és rámosolygott Borbók Ilonára, míg a kopertát ragasztotta.

— No asszony, hát ugye jól ráíjesztettem a kölyökre?

Borbók Ilona ráncos arcát megilletődött mosolygás derengette be, ahogy föltekintett a zacskóvarrásból.

— De hiszen nem hiába hívja az én uramat az egész város nagyesszü Katona Takácsnak.